

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudkyň Mgr. Lenky Havlíčkové a Mgr. Daniely Menclové ve věci

žalobce: **Ústecké šrouby, z. s.**, IČO: 04316509,
sídlem Velká Hradební 322/53, 400 01 Ústí nad Labem,

proti

žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**,
sídlem Vršovická 1442/65, 100 00 Praha 10,

za účasti osob
zúčastněných na řízení:

- I. **Statutární město Ústí nad Labem**, IČO: 00081531,
sídlem Velká Hradební 2336/8, 400 01 Ústí nad Labem,
- II. **Golf Resort Ústí s.r.o.**, IČO: 13974556,
sídlem Ratajova 1113/8, 148 00 Praha 4,
zastoupena Mgr. Ing. Petrem Lhotským, advokátem,
sídlem Na Příkopě 988/31, 110 00 Praha 1,
- III. **Stop tunelům, z. s.**, IČO: 22879552,
sídlem Na Valech 3, 400 01 Ústí nad Labem,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 2. 2022, č. j. MZP/2021/530/1998,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoby zúčastněné na řízení I., II. a III. **nemají** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se včasnou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 2. 2022, č. j. MZP/2021/530/1998, jímž bylo zamítnuto odvolání a potvrzeno rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje (dále jen „krajský úřad“) ze dne 31. 8. 2021, č. j. KUUK/071143/2021, (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím byla společnost CZ GOLF ÚSTÍ s.r.o., IČO: 24294985, jakožto žadatelce v souvislosti s realizací záměru „*Odběr povrchové vody pro závlahu golfového areálu – p. p. č. X v k. ú. X*“ podle § 56 odst. 1 a odst. 2 písm. c) zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „ZOPK“) za splnění ve výroku rozhodnutí uvedených podmínek povolena výjimka ze zákazu škodlivého zásahu do přirozeného vývoje zvláště chráněných druhů živočichů při provádění záměru, a to výjimka ze zákazu rušit, neúmyslně zraňovat či usmrcovat jedince druhů skokan skřehotavý, čolek obecný, ropucha obecná, užovka obojková, čolek velký, kuňka ohnivá, nebo poškozovat či přemísťovat vývojová stadia těchto druhů nebo poškozovat jimi užívaná sídla, a výjimka ze zákazu rušit jedince druhů bukáček malý, potápka roháč a rákosník velký, či poškozovat jimi užívaná sídla. Současně žalobce navrhl, aby soud zrušil prvostupňové rozhodnutí a uložil žalovanému povinnost nahradit mu náklady soudního řízení.

Žaloba

2. Žalobce v žalobě uvedl, že správní orgány neurčily ani neindividualizovaly veřejné zájmy na ochraně zvláště chráněných druhů ani veřejné zájmy na realizaci záměru, neidentifikovaly jádro a periferii těchto veřejných zájmů, neporovnaly jejich závažnost, neprokázaly neexistenci jiného uspokojivého řešení ve vztahu k druhům chráněným podle práva Evropské unie a neprokázaly, že povolovaná činnost neovlivní dosažení příznivého stavu druhu z hlediska ochrany. Dodal, že ve správním řízení nebyl zjištěn skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti.
3. Namítal, že správní orgány se nevypořádaly s námitkami spolku Stop tunelům ze dne 29. 3. 2021.

Vyjádření žalovaného k žalobě

4. Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl, aby soud žalobu zamítl pro nedůvodnost. Dále sdělil, že žalobce v žalobě neuvedl žádné konkrétní důvody veřejného zájmu, přičemž rovněž neuvedl, jakým konkrétním způsobem by povolovaná činnost ovlivnila dosažení příznivého stavu druhu z hlediska ochrany. K povinnosti žalobce uvést v žalobě konkrétní individualizovaná skutková tvrzení a právní argumentaci ve vztahu k projednávané věci, žalovaný poukázal na závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005-58. Žalovaný podotkl, že při vydání napadeného rozhodnutí postupoval v souladu s příslušnými zákony a zjistil skutečný stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Podotkl, že otázky podstatné pro řízení byly dostatečně vypořádány a odůvodněny v prvostupňovém a napadeném rozhodnutí.

Vyjádření osob zúčastněných na řízení

5. Osoba zúčastněná na řízení I. se ztotožnila s vyjádřením žalovaného, přičemž podotkla, že žalobce v žalobě neuvedl žádné konkrétní důvody veřejného zájmu, ani žádné konkrétní Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

důvody, jakým způsobem by povolovaná činnost ovlivnila dosažení příznivého stavu druhů z hlediska ochrany. Pokračovala, že jelikož žalobce žalobu nedoplnil, není možné pro tento nedostatek v řízení pokračovat, neboť žaloba je neurčitá. Žalobce byl dle jejího názoru povinen vyličit, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl žalovaný v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným dopustit. Tvrzení, že ve správním řízení nebyly vypořádány námitky spolku Stop tunelům bez vyličení konkrétních skutečností, je zcela irelevantní.

6. Osoba zúčastněná na řízení II. soudu navrhla, aby žalobu zamítl, neboť žaloba je toliko blanketní a neobsahuje dostatečně konkretizované žalobní body, ze kterých by bylo zřejmé, z jakého důvodu by měl soud napadené rozhodnutí zrušit. Obdobně blanketní bylo i odvolání žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí, které bylo zamítnuto napadeným rozhodnutím. Vzhledem k naprosté obecnosti žalobních tvrzení konstatovala, že napadené a prvostupňové rozhodnutí jsou velmi kvalitně a podrobně odůvodněna a žalobní tvrzení tak nemají racionální základ, k čemuž poukázala na závěry uvedené v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005-58.
7. Osoba zúčastněná na řízení III. se k žalobě nevyjádřila.

Posouzení věci soudem

8. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalobce i žalovaný soudu do dvou týdnů od doručení výzvy nesdělili svůj nesouhlas s takovýmto projednáním, ačkoli byli ve výzvě výslovně poučeni, že nevyjádří-li se v dané lhůtě, má se za to, že souhlas s rozhodnutím bez jednání byl udělen.
9. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení vedeném podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
10. Předně soud považuje za nutné konstatovat, že obsah žaloby je velice strohý, přičemž žalobce žalobu nikterak nedoplnil, ačkoliv v žalobě přislíbil, že ji doplní nejpozději společně s uhrazením soudního poplatku.
11. Soud k žalobním námitkám připomíná, že není možné, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty, konkretizoval jeho obecná tvrzení či vybíral ze spisu ty skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu a přebíral by naopak funkci žalobcova advokáta (rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, publ. pod č. 2162/2011 Sb. NSS, nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 8. 2021, č. j. 10 Afs 171/2021-44). Soud tedy námitky žalobce vypořádal způsobem odpovídajícím formulaci jednotlivých žalobních bodů bez toho, aniž by za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty nebo vybíral ze správního spisu ty skutečnosti, které by žalobu mohly případně podporovat.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

12. Soud zdůrazňuje, že řízení ve správním soudnictví je ovládáno dispoziční zásadou, jak popsal soud výše, a tudíž kvalita formulace žalobních bodů a jejich odůvodnění do značné míry předurčuje obsah rozhodnutí správního soudu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 6. 2005, č. j. 7 Afs 104/2004-54). Soud podotýká, že předmětem soudního přezkumu je primárně rozhodnutí odvolacího orgánu, a nikoliv prvostupňové rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, a tudíž důvody správní žaloby musí směřovat právě proti rozhodnutí odvolacího orgánu (žalovaného), a nikoliv proti prvostupňovému rozhodnutí, které nikterak nereflektuje úvahy odvolacího orgánu vyvolané odvoláním. Není-li žalobce spokojen se skutkovým či právním posouzením věci, musí být z obsahu správní žaloby zřejmé, které závěry odvolacího orgánu (žalovaného), nikoliv správního orgánu prvního stupně, pokládá za nedostatečné či nesprávné, a z jakých důvodů (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 1. 2023, č. j. 3 As 55/2021-48). V projednávané věci však žalobce podal toliko blanketní odvolání, které ani přes výzvu nedoplnil, a proto je napadené rozhodnutí odpovídajícím způsobem stručné, zrcadlící strohost blanketního odvolání. Při vypořádání žalobních námitek tak soud vycházel především ze závěrů krajského úřadu vtělených do prvostupňového rozhodnutí, neboť podle zásady jednotnosti správního řízení tvoří napadené a prvostupňové rozhodnutí jeden celek a jako takový jej soud přezkoumal. Soud tedy uzavírá, že žalobní námitky vypořádal způsobem odpovídajícím úsilí, které do odvolání a žaloby vložil sám žalobce.
13. Přestože to žalobce v žalobě výslovně neuvedl, shledal soud následující žalobní námitky ve své podstatě námitkami nepřezkoumatelnosti rozhodnutí pro nedostatek důvodů. Nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů rozhodnutí žalobce spatřoval v tom, že správní orgány neurčily ani neindividualizovaly veřejné zájmy na ochraně zvláště chráněných druhů ani veřejné zájmy na realizaci záměru, neidentifikovaly jádro a periferii těchto veřejných zájmů, neporovnávaly jejich závažnost, neprokázaly neexistenci jiného uspokojivého řešení ve vztahu k druhům chráněným podle práva Evropské unie, neprokázaly, že povolovaná činnost neovlivní dosažení příznivého stavu druhu z hlediska ochrany a nevypořádaly se s námitkami spolku Stop tunelům ze dne 29. 3. 2021.
14. V této souvislosti zdejší soud dále poukazuje na konstantní judikaturu Nejvyššího správního soudu, podle které platí, že „[z] odůvodnění rozhodnutí správního orgánu musí být seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestírané účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl, jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů a jaké úvahy jej vedly k uložení sankce v konkrétní výši“ (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 6. 2010, č. j. 9 As 66/2009-46, ze dne 4. 2. 2010, č. j. 7 Afs 1/2010-53, nebo ze dne 23. 7. 2009, č. j. 9 As 71/2008-109). Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 6. 2008, č. j. 8 As 13/2007-100, však zároveň nelze po odvolacím orgánu požadovat, aby se vyslovil ke každé větě uvedené v odvolání; plně postačí, pokud z jeho rozhodnutí bude zřejmé, na základě, jakých skutečností rozhodoval a jakými úvahami se řídil. Těmto požadavkům žalovaný v projednávané věci dostal, neboť z jeho rozhodnutí je zřejmé, z jakých zjištění vycházel, jak o nich uvažoval a proč neakceptoval jednotlivé odvolací námitky. Podle názoru soudu je rovněž třeba zohlednit, že zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů rozhodnutí či pro jeho nesrozumitelnost skutečně toto rozhodnutí nelze meritorně přezkoumat (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012-45, či ze dne 29. 6. 2017, č. j. 2 As 337/2016-64); taková situace však v projednávané věci nenastala. Zdejší soud proto uzavírá, že napadené rozhodnutí nepřezkoumatelností netrpí.
- Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

15. Krajský úřad se veřejným zájmem na ochraně zvláště chráněných druhů živočichů zabýval především na stranách 5-6 prvostupňového rozhodnutí, kde určil druhy záměrem potenciálně dotčených zvláště chráněných živočichů. Na straně 8 prvostupňového rozhodnutí pak správní orgán prvního stupně zhodnotil, jakým způsobem se realizace záměru může dotknout jednotlivých chráněných druhů a dospěl k závěru, že realizace záměru za stanovených podmínek stav těchto druhů z hlediska jejich ochrany neovlivní.
16. Na straně 9 prvostupňového rozhodnutí se pak zabýval existencí veřejného zájmu na realizaci záměru, který spatřoval v tom, že *„golfový areál je přirozeně členěn velkým počtem remízku, které poskytují útočiště řadě živočichů, kteří areál samovolně v hojných počtech osídlili. Část remízku je ponechána spontánnímu vývoji zcela bez údržby, čímž vznikl přirozený přechod mezi golfovým areálem a okolní krajinou pro bezproblémovou migraci a vývoj živočichů. K prosperitě fauny v lokalitě přispívá i provozní režim, kdy golfová sezóna trvá půl roku a pohybuje se zde omezený počet osob po skupinách. Vybudování golfového areálu se pozitivně projevilo i na stavu Podhorského jezera s přilehlými tůňkami, které poskytují vhodné prostředí zejména vodnímu ptactvu. Většina populace zvláště chráněných druhů se vyskytuje právě v tůňkách, které budou v rámci provozu záměru udržovány v příznivém stavu. Vybudovaný golfový areál je přijatelným způsobem provedené rekultivace a revitalizace vytěženého důlního prostoru z hlediska péče o krajinu a ochranu přírody, neboť vytváří škálu náhradních biotopů s příznivými podmínkami pro rozvoj fauny. S ohledem na budoucí rekultivaci okolních skládek může sloužit jako východisko pro případné další šíření zvláště chráněných druhů živočichů do rekultivovaných oblastí. Golfový areál samotný má společenské a zdravotní přínosy, protože umožňuje sportovní využití veřejnosti. V dané oblasti se přitom žádné další golfové hřiště nenachází. Zajištění funkčnosti přilehlých tůní u Podhorského jezera je s ohledem na zhoršující se vodní bilanci území přínosem pro setrvání některých zvláště chráněných druhů živočichů v území. Zachování golfového areálu je tak dle žadatele ve veřejném zájmu, a to jako forma revitalizace krajiny po důlní činnosti, která vede ke zlepšení stavu životního prostředí v dané oblasti a zlepšení ochrany některých druhů zvláště chráněných živočichů a umožňuje zároveň sportovní využití. Přestože jde nepochybně o záměr komerčního charakteru, krajský úřad v obecné rovině souběh veřejného zájmu na realizaci tohoto záměru připouští, neboť tento záměr ve skutečnosti nespočívá v ničem jiném než v pokračování dosud nekonfliktní existence veřejně přístupného sportoviště, řízeného v rámci revitalizace brownfieldu a poskytujícího kromě toho do jisté míry i náhradní biotopy ohrožené mokřadní fauně. Záměrem je zajištění závlahy stávajícího využívaného golfového areálu v městě Ústí nad Labem (jediného ve městě) v lokalitě sloužící jako příměstská rekreační oblast. Záměr tak přispívá k oživení oblasti postižené těžbou a k jejímu zpřístupnění pro širší veřejnost a naplňuje tím mimo jiné i veřejný zájem na obnově těžbou postiženého území a na sociálním a ekonomickém rozvoji regionu. S realizací záměru přitom jde navíc vlastně jen o zachování dosavadního stavu věci – totiž o pokračování dosavadního provozu golfového areálu.“* Z uvedeného jednoznačně vyplývá, že se správní orgány otázkou vymezení převažujícího veřejného zájmu zabývaly.
17. Porovnání veřejného zájmu na ochraně zvláště chráněných druhů živočichů a realizaci záměru krajský úřad provedl na str. 9 a 10 prvostupňového rozhodnutí, kde dovodil minimální rizika pro zvláště chráněné druhy živočichů. Prvostupňový orgán uvedl, že realizací záměru dojde k pokračování v zavlažování golfového areálu jako dosud. Vlivem zavlažování může dojít toliko ke kolísání úrovně hladiny Podhorského jezera v zanedbatelném rozmezí nejvýše do 50 mm, které nemá významný vliv na existenci a ochranu zvláště chráněných druhů živočichů, ani na dotčenou vodní či mokřadní vegetaci. Nadto je výjimka ze zákazu škodlivého zásahu do přirozeného vývoje zvláště chráněných druhů živočichů povolena při splnění podmínek omezujících případné škodlivé následky Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

odběru vody z Podhorského jezera – je povolen odběr pouze omezeného množství vody, a to v období od 1. 3. do 31. 10., přičemž zařízení pro odběr vody musí být zajištěno proti vniknutí živočichů, žalobce musí současně na své náklady zajistit monitoring a odborný dohled nad dodržováním stanovených podmínek. Výjimka je povolena pouze do konce roku 2026. Prvostupňový orgán ve svém rozhodnutí konstatoval, že „ze všech shora uvedených podkladů o výskytu dotčených druhů v zájmovém území vyplývá, že naplnění veřejného zájmu na realizaci záměru při splnění vhodných zmírňujících opatření nijak významně neohrožuje dlouhodobé naplňování veřejného zájmu na ochraně dotčených druhů ani udržení či dosažení jejich příznivého stavu a veřejný zájem na realizaci záměru tak v daném případě převažuje. Krajský úřad má obecně za to, že převahu jiného veřejného zájmu nad právem chráněným zájmem na ochraně zvláště chráněných druhů lze bez dalšího dokazování připustit pro ty záměry a činnosti, které mají na stav druhů z hlediska ochrany vliv jen velmi nízký až zanedbatelný. V takovém případě může převážet i jiný veřejný zájem relativně slabé intenzity, neboť zájem ochrany přírody je dotčen jen málo. Takovou situaci shledal krajský úřad i v tomto případě.“ K existenci naléhavých důvodů převažujícího veřejného zájmu na realizaci záměru, která je podmínkou povolení výjimek ze zákazů u druhů evropsky významných, prvostupňový orgán dále konstatoval, že přihlédl rovněž k okolnosti, že cílem záměru je „udržet dosažené výsledky revitalizace území postiženého těžbou nerostných surovin, které by naopak byly nemožností závlahy golfového hřiště bezprostředně ohroženy. Krajský úřad proto s přihlédnutím k těmto specifickým okolnostem případu připustil, že důvody pro zamezení takovému vývoji naplňují v odpovídající míře znaky naléhavosti i veřejného zájmu, a to zejména při zvážení jeho zjevně zanedbatelných důsledků pro veřejný zájem na ochraně předmětných druhů.“ Z uvedeného dle soudu vyplývá, že se správní orgány zabývaly poměřením zájmu na ochraně zvláště chráněných živočichů a na realizaci záměru.

18. Otázkou neexistence jiného uspokojivého řešení ve vztahu k druhům chráněným podle práva Evropské unie se krajský úřad věnoval na str. 10 prvostupňového rozhodnutí, kde uvedl, že zavlažování golfového hřiště není možné provádět bez odběru vody z Podhorského jezera a případného zásahu do životních podmínek zvláště chráněných druhů živočichů, neboť v předmětné lokalitě se nenachází žádný jiný vhodný zdroj vody. Tudíž v projednávané věci není k dispozici jiné uspokojivé řešení záměru.
19. K posouzení, zda povolovaná činnost neovlivní dosažení příznivého stavu druhu z hlediska ochrany, se krajský úřad vyjádřil na 8. straně prvostupňového rozhodnutí, kde při určení veřejného zájmu na ochraně zvláště chráněných druhů živočichů rovněž vyložil, jaký dopad bude mít povolovaná činnost (pokračování v odběru vody z Podhorského jezera na zavlažování golfového areálu) na dotčené druhy zvláště chráněných živočichů. Jak už uvedl soud výše, krajský úřad dospěl k závěru, že intenzita negativního zásahu do životních podmínek dotčených zvláště chráněných druhů živočichů pokračováním odběru vody z Podhorského jezera bude minimální.
20. K námitce, že se správní orgány nevypořádaly s námitkami spolku Stop tunelům ze dne 29. 3. 2021 soud konstatuje, že podání ze dne 29. 3. 2021 obsahuje čtyři námitky, k nimž se krajský úřad v prvostupňovém rozhodnutí jednotlivě vyjádřil na str. 6 a 7 pod body 2 až 5. Žalovaný ve svém blanketním odvolání neuplatnil žádné námitky týkající se vypořádání námitek spolku Stop tunelům, z. s. Žalovaný se proto v žalobou napadeném rozhodnutí touto otázkou nemohl konkrétně zabývat. Spolek Stop tunelům, z. s. pak sám odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí neuplatnil. Na tomto místě soud rovněž poukazuje na skutečnost, že správní žalobu nelze považovat za *actio popularis* a každý se může domáhat správní žalobou ochrany pouze svých veřejných subjektivních práv. Žalobce neuvedl, jak se

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

případné nevypořádání námitek spolku Stop tunelům, z. s. mohlo dotknout jeho veřejných subjektivních práv. I tuto námitku tedy vyhodnotil soud jako nedůvodnou.

21. Žalobce dále namítal, že ve správním řízení nebyl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, aniž by však uvedl, které konkrétní individualizované skutkové okolnosti nebyly správními orgány zjištěny, což neuvedl nejen v žalobě, ale ani v blanketním odvolání. Soud tedy uvedené tvrzení nevyhodnotil jako řádnou žalobní námitku pro jeho vágnost, neboť není úlohou soudu za žalobce domýšlet chybějící odůvodnění žalobní námítky (srov. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 23. 7. 2019, č. j. 3 A 147/2017-46, odst. 15), a proto se jí nezabýval.
22. Žalobu soud vyhodnotil v rámci uplatněných žalobních bodů jako nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
23. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému nad rámec běžné úřední činnosti žádné náklady nevznikly, a proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
24. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení, neboť jim soudem nebyla uložena žádná povinnost, v souvislosti s níž, by jim náklady vznikly (§ 60 odst. 5 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu

a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 25. července 2023

Mgr. Václav Trajer v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.